

време, той се решил да посети нѣкои по-бележити европейски градове, и предприелъ пътуване до Дрезденъ, Лайпцигъ, Берлинъ, Франкфуртъ, Щрасбургъ и Парижъ. Отъ последния градъ, гдето той остава до края на юний 1863 г., Селимински предава на браилчани ласкавитѣ отзивы, които билъ чулъ за тѣхната община отъ нѣкои българи въ Виена и въ Парижъ. И той заключава: „Действително, много е похвално за нашата община, гдето се ползува съ отлично реноме предъ външния свѣтъ. Това положение дава нравствена сила на нашата община, за да може тя да влияе върху сждбата на народа ни въ Турция. Следователно, трѣбва да продължаваме въ своето патриотическо направление“.

Бодрата вѣра и патриотическата ревност не напускатъ Селимински нито сега, нито по-късно. Той използва всѣки, макаръ и най-малкъ, случай, за да действува, да поощрява, да кори, да съветва, да моли навсѣкжде, гдето може да се очаква нѣщо добро за великото народно дѣло. До редактора на в. България въ Цариградъ той е писалъ още на 20 януарий 1862 г. отъ Браила, за да порицае най-енергично отъ страна на общината фенерофилската политика на Александъръ Екзарха въ неговия Цариградски вестникъ, наричайки защитника на патриарха „палачъ на народа ни и на родината ни“. Все тогава Раковски порицава „недостойнитѣ български синове“, които се поставятъ въ услуга на патриаршескитѣ и руски планове по решението на черковния въпросъ, въ разрѣзъ съ интереситѣ на българитѣ: единъ отъ тѣхъ билъ и „загарски лъжець Ексархосъ“. Въ сжщия духъ вестникъ Българска пчела, който е органъ на Браилската община, напада въ брой 5 отъ 28 юний 1863 г. Ал. Екзарха (който току-що билъ пристигналъ въ Браила и Бѣлградъ), като „продаженъ мжжъ“ и „интригантъ“, съ мними заслуги за българската черква въ Цариградъ. Сжщиятъ вестникъ, наскоро следъ това, повторно осжда противобългарското поведение на Цариградски вестникъ, гдето „всичкитѣ членове сж едно коварно съзаклетие противъ интереситѣ на българитѣ“. Следъ завръщането си въ Браила, Селимински отправя на 25 юлий 1866 г. писмо до „Негово Превъзходителство Хайрула ефенди“, съ когото се билъ запозналъ при пътуване съ парохода отъ Виена за Черна-вода, за да му благо-